

врѣме всичкитѣ цинцари въ Македония, както и мнозина наши тамъ българи, минавахъ за елини отъ *невидимата Елада*.

Появяванieto на великия турски реформаторъ, Метхадъ-Паша, въ България нѣколко години слѣдъ везирската ревизия, да ли е велѣдствие на тая ревизия, остава да се прѣдполага. Но отъ реформаторския талантъ на тоя съ европейско образование турчинъ, който прѣзъ 1867 и 1868 год. украси градоветѣ на *Туна-вилаети* съ бѣсилки, за да наказва българскитѣ бунтовници, не произлѣзе никое същественно добро за *раята*. освѣнъ ако трѣбва да считаши за прѣобразование свободата на разврата съ отварянieto на *кафешантанитѣ* и довежданieto на разни *арфянки*. Кратковрѣменното траяние на тоя реформаторски периодъ, който се свърши съ освободителната война отъ 1877 г., и на който главния *герой* е тоя Метхадъ-Паша, заслужва спомена си въ моитѣ „*Исторически работи*“ и сега на този периодъ прѣдстои редътъ да бжде изложенъ, както и за неговия герой — турскій реформаторъ.
